

wil gaarne meewerken en het hoofd zijner gemeente stelde in het vooruitzicht, dat zelfs de van gemeentewege verzorgden in het fonds zouden worden opgenomen, zoodat de gemeente zijn arts dubbel salaris zou geven....!

Alkmaar, 6 April 1931.

R. G. C. SCHRÖDER.

VERDOOVENDE MIDDELEN OP RECEPT.

Naar aanleiding van mijn Ingezonden stuk in het *Tijdschrift*nummer van 4 April, ontving ik van dr. POSTHUMUS MEIJES de volgende brief, die misschien van belang is voor de lezers van het *Ned. Tijdschr. v. Geneeskunde*.

Zeer geachte heer BLOMBERG,

Ik zou geen aanleiding vinden op uw ingezonden stukje in ons *Tijdschrift*: „Verdoovende middelen op recept” in te gaan, als zich niet dezer dagen in Zürich het volgende had voorgedaan!

„Bij vijf apothekers werd een recept aangeboden — en afgeleverd — waarop tien ampullen met morphine waren voorgeschreven. Het recept, met *ink* geschreven, was bedrukt met naam en woonplaats van een dr. med. zonder vermelding van telefoonnummer of spreekuurtijd; het stond op naam en was *volledig onder-teekend*.

Getroffen door den hem onbekenden doktersnaam, zocht, althans één der vijf apothekers naar ik weet, in het adresboek naar diens adres. Dit niet vindende, waar-schuwde hij de politie, waardoor het vijfvoudige bedrog aan het licht kwam en *alle* apothekers gewaarschuwd werden. Eenige dagen later kwam „de Morphinist” weer bij een der 5 apothekers met een dito recept, nu van een anderen dokter — die ook niet bestond, volkomen in den haak, net als het eerste morphinevoorschrift, doch telefoonnummers en spreekuur ontbraken weer. De apotheker wendde voor, even iets te moeten nazien over de dosis en belde de politie op. De delinquent dit hoorende kreeg argwaan en ijde weg met zijn auto. Den volgenden dag werd hij geknipt! Alle vijf apothekers werden met 100 frs. beboet, „want ze hadden moeten nazien of die doktoren wel bestonden”!! M. i. zeer onbillijk. Ze gingen trouwens allemaal in hooger beroep.”

U ziet waarde dokter, dat „een volledige handteekening” van een met inkt geschreven recept ook al niet helpt!”

Neen, bedrog als bovengenoemd, is m.i. alleen te omgaan, als iedere apotheker een volledige naamlijst van alle in Nederland gevestigde doctoren heeft; ten ongerieve dan wellicht van die medici die, net gevestigd, nog niet op de lijst staan en dus de eerste dagen geen recepten met verdoovende middelen kunnen afgeven.

Wordt zelfs dit bedrog toch gepleegd, dan gaat de apotheker ten minste straffeloos uit, als de naam van den dokter op de lijst staat.

In Zwitserland heeft elk canton zijn eigen rechten en mag geen recept met opiaten afgeleverd worden in een ander canton, dan dat waar *die* dokter practiseert.

Met beleefden groet, hoogachtend,

(w. g.) dr. W. POSTHUMUS MEIJES.
(Oud-Amsterdammer).

Zürich, 15 Höhenweg. 9 April 1931.

J. BLOMBERG.

WAARSCHUWING.

Een mijner patiënten, mevr. X. is bij de verzekerings-maatschappij „*Precautia*” te Utrecht verzekerd tegen 2de klasse Ziekenhuis-verpleging.

Zij heeft diabetes, wordt loopend door mij behandeld, doch daar diëetregeling niet voldoende succes heeft, wordt zij naar een specialist-internist verwezen, die ziekenhuisopneming noodig vindt. Patiënte geeft hiervan onmiddellijk kennis aan de Verzekerings-Maatschappij, laat zich opnemen, doch.... de Verzekerings-Maatschappij weigert uitkeering. Patiënte vraagt om inlichtingen, doch tever-